

Om detta vill vi berätta!
Animal Protection Networks
reseskildring från ett antihundslaktprojekt i Filippinerna.

FOTO ANIMAL KINGDOM FOUNDATION

Animal Protection Network PÅ PLATS I FILIPPINERNA

"Ärren vittnar om stor grymhet"

TEXT LOU KOCKLY

FOTO ANIMAL PROTECTION NETWORK

Den 13 januari 2008 kom vi fram till Animal Kingdom Foundations hundhem som ligger på Filippinerna, två timmar norr om Manila. Animal Kingdom Foundation, AKF, är en filippinsk ideell, privat organisation som arbetar för att hindra den illegala slakten av hundar på Filippinerna. De driver även det hundhem som vi skulle bo på. Här bor hundar som räddats från slakt, i väntan på att adopteras av en filippinsk familj. Det främsta syftet med resan var att finnas på plats under två veckor för att få en bättre inblick i och lära känna den organisation som Animal Protection Network stödjer ekonomiskt.

Känslan vi fick när vi kom dit är svår att förklara. Alla hundar där hade bra hull, fina rena tänder och bus i ögonen som vilka hundar som helst, men ärren visar vad de har varit med om. När den insikten kom över mig kom också tårarna. Ärren sitter både på kroppar efter slag, nosar efter rostiga plåtburksmunkorgar och rep samt i själarna efter obeskrivlig misshandel.

Första natten på centret blev en upplevelse. Vi var ofattbart trötta efter vår långa resa och kände att inget skulle kunna störa vår sömn, men oj så fel vi hade. Lägenheten som vi bodde i delades med hunden King som räddats från ett hundslakteri och katten Lilly som dumpats på centret med klorna utslitna. Utanför hade vi kören av ungefär 300 hundar som en gång i timmen gjorde oss uppmärksamma på att vakten går sin tur. Inne skrek katten Lilly efter sina vänner och lät som en hes bebis och King tassade runt och hade svårt att bestämma sig för om han ville vara inne eller ute. Vi fick välja mellan att ha det varmt och kvavt eller att sätta på den inte så mo-

derna luftkonditioneringen som surrade i ungefär 70dB. Klockan fem på morgonen började en kyrka i närheten med ett klockspel som också väckte områdets tuppar som stämde upp i sång. Detta gillades av de trehundra hundarna, som började skälla och yla och strax därefter fick de sällskap av en bönutropare, så klockan fem så gav vi upp och bestämde oss för att kliva upp och önska filippinerna god morgon.

Vår första arbetsdag bestod i att städa kennlarna (trehundra hundar som bajsar i snitt omkring två gånger per dag), laga ett staket för att undvika rymningar, sedan lunch, och efter det en operation. Denna dag var det lilla Dave som blev bortadopterad när han var valp men som nu lämnats tillbaka med lite stressseksem som nu skulle steriliseras.

Veterinärerna Dr. Roland och Dr. Ellen har gjort cirka 400 kastreringar sedan hundhemmet invigdes för ungefär ett år sedan, så de kan sin sak. Dagarna gick och bestod av städning, omsorg, promenader, socialiseringsträning, vara med och se på under operationer och bygga hundhägn.

Personalen på plats var otroligt gästvänlig. De som jobbar på AKF består av grundaren och engelsmannen Charles Wartenberg, en operativ chef, en koordinator, två advokater, tre utredare vilka gör research inför tillslagen mot hundslakterier och transporter av hundar till hundslakterier, två heltidsanställda veterinärer, tre hundskötare, en vakt och en matmor, Mama-Julie, som likt en bullmamma tar hand om alla som jobbar och bor på centret.

Ärrad för livet. En av hundarna på centret är Jauques, hans ärr kommer aldrig att försvinna.

King räddades från ett hundslakteri. Camilla Bokernar delade rum med King under sin resa till Filippinerna.

Daren var mycket rädd för människor. Här försöker Lou Kockly vinna hans förtroende.

Om detta vill vi berätta

Animal Protection Networks
reseskildring från ett antihundslaktprojekt på Filippinerna.

Bild tagen under en razzia. Rep och rostiga konservburkar används som munkorgar för att hindra skällande och bitande.

Tiken var högdräktig när hon slängdes in i transporten, hon födde fyra valpar. Såväl tiken som valparna kvävdes ihjäl under de vidriga förhållandena som rådde.

På väg mot slakteri. Bilden är tagen i vid ett tillslag

DESTINATION DÖD

På väg till köttmarknaden

Greg, en av utredarna som har arbetat för AKF under tre år, har ett jobb som är så spännande, farligt, läskigt och fyllt av godhet att det låter som en TV-serie. Han bjöd med oss på en resa vi sent ska glömma.

TEXT LOU KOCKLY

FOTO: ANIMAL KINGDOM FOUNDATION

Efter ungefär en vecka på centret begav vi oss mot bergen, en fyra timmars skumpig bilresa norr om centret. Vi skulle till staden Baguio där traditionen av att äta hund är mycket djupt rotad och där merparten av alla hundmarknader, hundkötsrestauranger och hundslakterier ligger. De två dygnen som följer efter detta känns överkliga. Ena sekunden så kände vi oss som Modesty Blaise som jobbade under cover med brottsutredning, och nästa stod man gråtandes som ett barn bakom en illegal köttmarknad där man precis sett en liten hund bli styckad.

400 hundar äts per dag!

När vi kom fram träffade vi Brando, AKFs andra utredare. Under briefing fick vi reda på att han hade legat i fält och haft bevakning i två månader samt att vi mellan klockan halv fyra och sex samma morgon tillsam-

mans med två poliser skulle göra en razzia mot en bil med "dead meat", alltså redan slaktade hundar på väg till köttmarknaden.

I Baguio äts ungefär 400 hundar per dag. Hundköttet säljs för omkring 20 kronor kilot. Samtliga har dött en vedervärdig tortyrliknande död. I en sådan transport som vi skulle stanna brukar det finnas mellan femtio och hundra hundar.

Transporteras bundna under golvet

Hundarna är packade under golvet på transporten, så att de inte ska synas. Hårt packade liggandes på varandra med rostiga konservburkar fasttryckta runt nosarna för att de inte ska skälla och avslöja dem, och frambenen bundna om bakbenen, så att de ska vara lätta att hantera. Många dör på vägen, av törst, syrebrist eller brusten galla som en följd av värmeslag. När AKF gör tillslag mot hundtransporterna burkar ungefär hälften av hundarna redan vara döda. Det händer också ibland att alla lever. Att göra ett tillslag mot "dead meat" har den effekten att man sätter dit hundhandlaren och därmed hindrar ytterligare en transport att nå marknaden.

Vi åkte till en vägspärr och ställde oss där tillsammans

Omkring 400 hundar äts varje dag i den filippinska staden Baguio. På den illegala köttmarknaden som bilden är tagen på, säljs köttet helt öppet. Hundar styckas på plats och lukten av förruttelse, skräck och död sprider sig över hela området.

© Reuters/Markus Sjöstrand

med de två utredarna, två inhyrda poliser, den operativa chefen, och hundskötare. Alla på varsin strategisk plats för att hålla utkik efter transporten. En brun jeep, med en last som var både olaglig och ohygglig. Den bruna jeepen åkte förbi denna väg varannan natt och försåg Baguios marknad med en stor del av det hundkött som vi tillsammans med AKF kämpade så hårt för att hindra. Väntan var spännande men lång. Många bilar åkte förbi, men inte vår bruna jeep... Något hade gått snett. Besvikelsen var total! Det finns lite olika alternativ varför bilen uteblev denna natt, men det troligaste är att polisen vi jobbade med hade tipsat leverantören om att något var i görningen. En polis tjänar mindre än 3000 kronor i månaden, en hundhandlare mer än det femdubbla. Det kan ju också ha hänt att chauffören blev sjuk, att han åkte tidigare än vanligt eller en annan väg. Vi kommer aldrig att få veta.

Blod, förruttelse och skräck

Dagen efter besökte vi marknaden och upptäckte att köttet ändå hade nått sin destination. Vi hade misslyckats. Med oss hade vi två inhyrda civilklädda poliser, för vår säkerhets skull. Vi gick genom den kaotiska marknaden

och plötsligt vände sig en av poliserna mot mig och frågade: "-Are you ready?" "- Yeah, sure" svarade jag, och då gick vi fram. Där, en meter ifrån mig så står en man med en stor kniv och hugger en liten hund i småbitar på beställning av en kund som står och väntar. Lukten från denna del av marknaden går inte att beskriva, den är som en blandning av död, förruttelse, blod och skräck. Jag har känt lukt av kött förut, men aldrig någonsin har denna lukt ens varit i närheten.

Känslan gick att skära med kniv

Under hela tiden hade jag konstanta kväljningar och jag fick fysiskt svälja för att inte råka spy. Jag vill påstå att jag inte är klenmagad. Vi filmade och fotade, hela tiden i skydd av våra livvakter och poliser, killen som jobbade med hunden var informerad om att vi skulle komma, men de som hade stånden runt omkring skrek och gastade. Stämningen var så att man kunde skära den med kniv. Rädslan var så total, och hela tiden kändes det som om det skulle hoppa fram en arg hundslaktare med kniv och jaga bort oss. Efter ett par minuter så konstaterade både vi, polisen och utredarna att det var "dags att nöja oss" och vi försvann från platsen så snart det gick.

I samband med razzior möter tillsynsmännen den fruktansvärda sanningen. Hundarna är bakbundna och försedda med olika typer av munkorgar för att hålla tyst. På de illegala slakterierna tappas halsskurna hundar på blod.

Du kan göra skillnad!

Det kostar i genomsnitt 90 kronor att rädda en hund från en slakttransport, inklusive rättegångskostnader mot gärningsmännen.

Genom att stödja AKFs arbete, exempelvis genom att sponsra en hund för 90 kronor i månaden via hemsidan: www.animalkingdomfoundation.org.

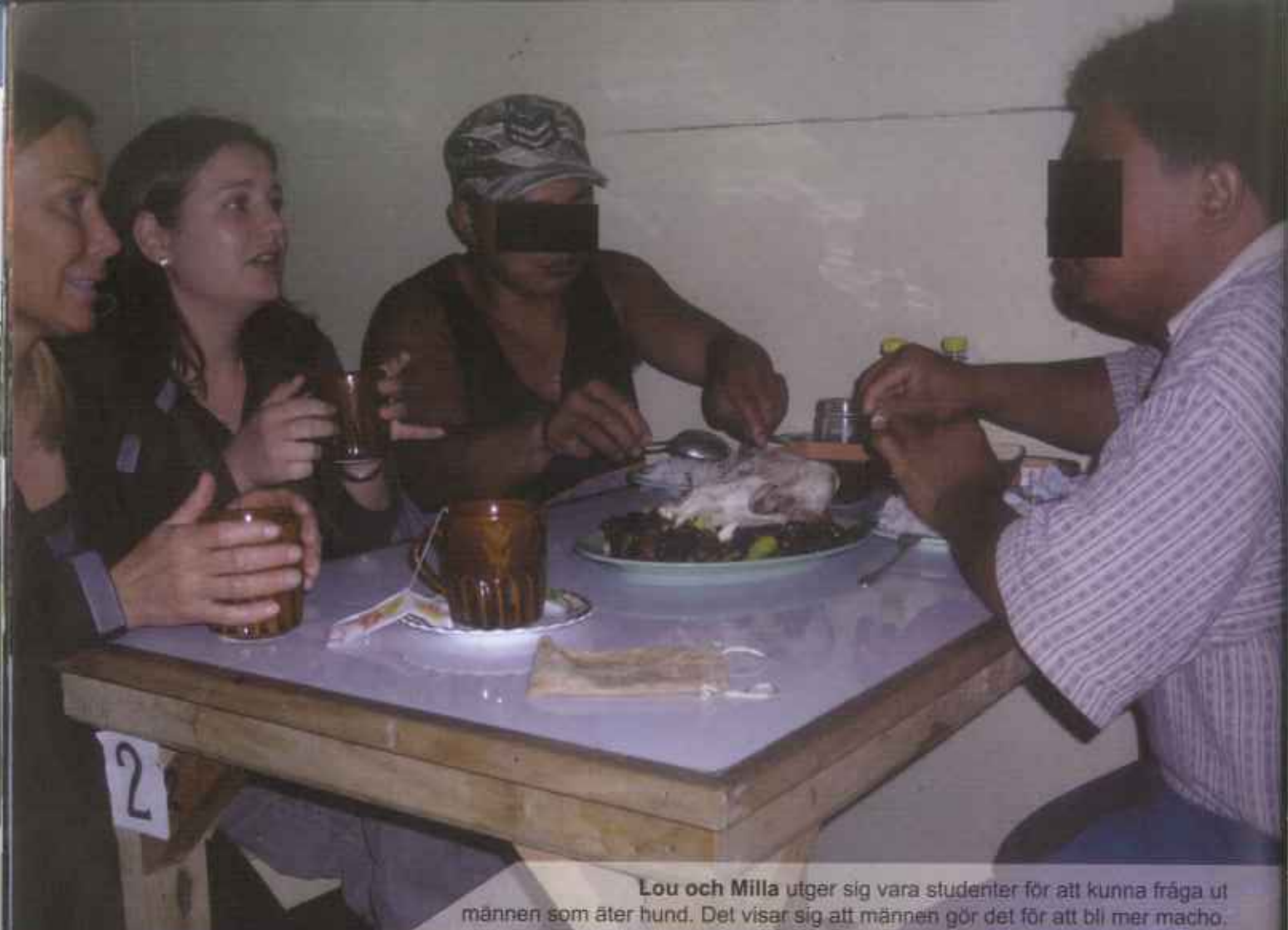
Eller bli medlem i Animal Protection Network, via hemsidan: www.animalprotection.se kan du göra stor skillnad för de hundar som kämpar för sina liv på Filippinerna.

Du kan även göra en donation märkt "AKF" till Plusgiro: 26 22 49 - 6

Alla pengar går oavkortat till hundarna eftersom personalen inom Animal Protection Network arbetar helt ideellt. Organisationen har inga kostnader för löner eller kontor och de resor som görs har varit helt sponsrade.

Är du intresserad av att arbeta praktiskt för att hjälpa hundarna, kanske med att översätta texter, ringa sponsorer eller jobba som informator på hundmässor, går det bra att maila till: anna@animalprotection.se.

Alla pengar går oavkortat till hundarna!

Lou och Milla utger sig vara studenter för att kunna fråga ut männen som äter hund. Det visar sig att männen gör det för att bli mer macho.

De ÄTER HUND för a

Efter att vi hade varit på köttmarknaden var det dags att besöka en restaurang som serverar hund. Vi gick dit under förespegligen att vi var studenter som ville fotografera och filma Filippinernas matkultur.

TEXT LOU KOCKLY

FOTO ANIMAL PROTECTION NETWORK

Vi satte oss ner, beställde kaffe och menyerna kom fram. Där på menyn, helt öppet och synligt stod deras paradrätt, "aso", som betyder hund. Bland det mest macho man kan äta som filippinsk man är hundhuvud och Brando hade pratat med två män som var särskilt förtjusta i just denna "delikatess", förklarar att vi var studenter från Sverige och att vi studerade det sociala livet på Filippinerna med matkultur som en punkt och att vi var mycket nyfikna på deras inhemska delikatesser. Skulle vi kunna få ställa lite frågor?

De sög i sig hundens hjärna

På ett uppläggningsfat kommer det in ett huvud från en liten hund. Hunden var troligen lite större än en jack russell och tänderna var vita och helt intakta. Antagligen var detta en väldigt ung hund. Lukten var så påträngande och den påminner inte om kött utan återigen så luktar det ruttet och fränt. Hundens hjärna serverades på en liten tallrik bredvid. Männen blandade hundhjär-

nan med chilifruktar innan de sög i sig den. Sedan bröt de huvudet mitt itu och gnagde på kraniet och skrattade och svarade på våra frågor.

Äter för att bli macho

Detta hade varit en pälsklädd vän, kanske någons husdjur, med viftande svans och själsliga ögon, som hade genomlidit en fruktansvärd transport till ett slakteri, under vilken den hade fått lida mer än vad jag kan föreställa mig. Nu var det en olaglig delikatess som dessa män ansåg sig vara berättigade att äta. Varför frågade vi? Jo, för att när man äter hund, och då speciellt huvudet, så känner man att man blir macho, mer man, man känner värmen som sprider sig i kroppen och att hundens kraft går över till människan. Man blev mer potent genom att äta hund, och därför ansåg männen att det var en festmåltid. De säger att värmen och känslan hänger kvar längre än om man äter "vanligt" kött och det ser de som ett bevis på att det fungerar.

Hundhuvud är en olaglig delikatess på Filippinerna. Ändå kan det serveras helt öppet på vissa restauranger. Hjärnan serveras i en separat skål.

tt ÖKA SIN POTENS

Vi fortsatte med vårt skådespel som studenter och kände mer och mer som om vi var material för Hollywood eller Dramaten, men vi kanske inte var så lysande som vi trodde. Under denna situation så vände sig nämligen en av männen till Brando och frågade på filippinska hur det kom sig att jag var så glad, nyfiken och trevlig, men att jag hade lärar i ögonen hela tiden? Brando svarade att det var för att jag blev så tagen av deras passionerade sätt att prata om den filippinska maten. De accepterade svaret.

Kämpar för en ljusare framtid

Även denna gång så gick det att få komma så nära en illegal verksamhet tack vare fantastiskt arbete från Brando och Greg. Dessa två män som jobbar dygnet runt. Ibland är de hemifrån från sina familjer i veckor i sträck när de är ute på fältet för att infiltrera och avslöja olaglig hundhandel. De har blivit hotade med både pistoler och knivar; ändå kämpar de vidare. De vill ha en annan framtid för Filippinernas hundar!

En av de sakerna som är svårast att greppa med en sådan här resa är att man ena sekunden slås av hur onda människor är. Hur kan man medvetet utsätta en annan levande varelse för sådan obeskrivbar grymhet?

Och nästa sekund så möts man av en sådan vacker kärleksfull godhet; modiga människor som riskerar allt för att göra skillnad. Det går helt enkelt inte att generalisera, inget är svart eller vitt. Vad jag däremot vet är att det jag såg i hundarnas ögon på AKFs hundhem – de hundar som räddats undan slakt och som nu kommer att få ett bra liv – det kommer jag aldrig att glömma. Det gjorde att allt svårt jag varit med om utan tvekan var värt det. Blicken i hundarnas ögon visade att de visste om att de blivit räddade. Och att de var tacksamma för det.

FOTO ANIMAL KINGDOM FOUNDATION

Det hundarna genomlider innan slakt är obeskrivligt.

Anna Alberg som är ordförande för Animal Protection Network är övertygad om att pengarna kommer fram.

Hundhandlarna misshandlade hunden så att den förlorade sitt ena öga. Inom en snar framtid hoppas man på hårdare straff för djurplågarna.

FOTO ANIMAL PROTECTION NETWORK

– Vi arbetar för H

Anna Alberg, ordförande i Animal Protection Network är övertygad om att hundslakten på Filippinerna kommer att få ett slut. Nu återstår endast den slutgiltiga hårda kampen om en lagförändring i landet.

TEXT LOU KOCKLY

Vilka är Animal Protection Network?

– Vi är en svensk ideell organisation som arbetar med att eliminera exploateringen av katter och hundar inom kött- och pälsindustrin i Asien. Vi hjälper även björnar inom gallindustrin i Kina.

Varför stödjer Animal Protection Network arbetet mot hundslakt i just Filippinerna?

– Därför att vår partner där Animal Kingdom Foundation (AKF) gör ett så fantastiskt jobb, samt att Filippinerna är ett bra land att arbeta mot hundkonsumtion i, eftersom hundslakt är olagligt där. AKF är dessutom väldigt hängivna och effektiva. Till dags dato har de fritagit 800 hundar från slakt, stängt ner 30 slakthus och bidragit till att 80 hundhandlare har ställts inför rätta!

Hur mycket pengar gör ni till AKF?

– Animal Protection Network står för över tio procent av

AKFs omsättning. Vi kan alltså göra en ganska stor skillnad med våra svenska pengar. AKF är helt beroende av internationell hjälp, eftersom Filippinerna är mycket fattigt, och vi är glada och stolta över att kunna hjälpa dem.

Kommer pengarna fram?

– Ja, det är jag helt övertygad om. Vi inom Animal Protection Network lägger en stor del av vår fritid på detta arbete. Vi hade inte haft AKF som en av våra huvudpartners om vi inte var övertygade om att AKF är seriösa. Jag träffade personligen Charles Wartenberg som grundade AKF i samband med att vi startade detta projekt. Efter två besök på plats vid hundhemmet vet vi att de gör ett otroligt jobb och använder pengarna på ett effektivt sätt. Det är ingen tvekan om att alla i AKFs personal verkligen brinner för det som de gör.

Vad är det bästa med AKF-projektet?

Att det finns en god potential att eliminera all hundhandel på Filippinerna inom en överskådlig framtid. AKFs två advokater har jobbat i flera år med en ny lag, som med största sannolikhet träder i kraft under 2008. Den kommer att göra straffet ungefär fem gånger hårdare än vad det är idag och göra det alltför riskfyllt och svårt för

Pengarna kommer fram. Doctor Ellen opererar hunden medan Doctor Roland skrapar tandsten. Lou från Animal Protection Network ser att pengarna de skänker kommer till användning.

FOTO ANIMAL PROTECTION NETWORK

ÅRDARE LAGAR!

att det ska vara lönsamt att arbeta med hundslakt. AKF håller också på att utveckla ett utbildningsprogram för barn. En annan seger är att AKFs informationsprogram för poliser har bidragit till att ett flertal poliser börjat göra egna tillslag mot hundtransporter, helt utan AKFs hjälp. Ytterligare en positiv sak är att AKFs adoptionsprogram går så bra, och att det varit ett enormt intresse bland filippinska familjer att adoptera våra hundar som bor på hundhemmet.

Och det värsta?

– Jag blir alltid lika ledsen över de bilder och rapporter som Animal Kingdom Foundation skickar till oss. För mig är det inte det värsta att man äter hund, per definition, det är hanteringen innan och i samband med slakt som är det otäcka. Det gör så ont att se dessa försvarslösa hundar ligga hårt packade i bilar med konservburkar runt nosen och benen hårt hopbundna med rep. Jag vänjer mig aldrig vid de hemskheter som pågår där nere, samtidigt känns det bra att vi kan hjälpa AKF att uträtta mer.

Varför kan inte fattiga människor i Filippinerna få livnära sig på att handla med hundar?

– Jag tycker inte att oskyldiga djur ska behöva lida för att män ska känna sig mer potenta. Hundhandel är en

kriminell verksamhet som ger stora pengar. Att en hundhandlare tjänar ungefär fem gånger mer än en polis visar hur skevt det är. Jag tycker inte att hundar ur en etisk synvinkel är mer värda än andra djur, exempelvis grisar eller kor. Men de ska inte behöva exploateras på grund av en myt om "manlighet".

Hur ser framtiden ut för hundarna och på Filippinerna? Kan slakten komma att upphöra helt?

– Sedan djurskyddslagen gjorde hundkonsumtion olaglig på Filippinerna för ungefär tio år sedan gick konsumtionen ner radikalt, från ungefär en miljon hundar om året till runt hundratusen. Med den nya lagen som AKF varit med och drivit fram, som troligtvis börjar gälla redan under 2008 är jag övertygad om att den kommersiella handeln med hundar kommer att upphöra så gott som totalt, inom kanske en fem, tio år. Att en enstaka person kommer att ha ihjäl en hund på sin egen bakgård kommer man aldrig att komma åt. Eftersom straffet kommer att femdubblas pengamässigt och dessutom ge hårdare fängelsestraff, kommer det inte att bli tillräckligt lätt eller lönsamt att handla med och slakta hundar längre. Och jag vet att AKF inte kommer att ge sig förrän den kommersiella handeln med hundar har upphört på Filippinerna.